

жеството на посѣтителитѣ отъ сичката страна на Кампанія щото и околнитѣ мѣста на цирка са испѣлвахъ отъ челоуѣцы които отъ общественното си положеніе немахъ право да иматъ столове; и туй стичанье сѣкога многобройно въ таквызи празници въ сегашныя случай бѣ еще по-гольмо поради важността на сѣдбата и на рѣшеніето, което двама престѣпници заведнажъ осѣди и налагаше наказаніа толкозь необыкновенно.

Съ сичко че множеството, оживявано отъ прелестната природа на Кампанія, са сгъстваше, мърдаше и блѣскаше насѣкждѣ, всрѣдъ обаче толкѣ шумъ и глѣчка са сгледваше едно чудно благочиніе и са отразаваше благорасположеніе въ духоветѣ безъ да раждатъ свады, което характеризирова и днешнитѣ италянцы. Когато туй ставаше единъ челоуѣкъ въ когото са заблѣжваше своенравность отиваше къмъ къщата на Арбака. Проходящитѣ като гледаха странното му облекло, рждвиженіята и вървѣжа му побутвахъ са единъ другій и са смѣяхъ, но щомъ виждахъ лицето му което приличаше на лицето на смъртъта или по-вече, ради ветхостъта на облеклото, на трупъ отъдавно непогребенъ и повърнатъ между живытѣ, тогасъ, о, тогасъ изгубвахъ похотата си за смѣхъ и сѣкый са отстѣпваше безъ да каже дума и струваше лѣтъ на туй привидѣніе, което най подиръ исчезнъ въ пространната коллонада на къщата на Арбака.

Египѣтъ привратникъ, който ако и да бѣше еще много рано бѣше буденъ както и другытѣ жители на Помпея, не по малко са оплаши когато видѣ на вратата туй привидѣніе.

Извънредно тежко бѣ въ нея ноцъ спаньето на Арбака. и на разсъмнуванье го обезпокоихъ странны едни и страшны сѣнища и оставихъ на душата му впечатленія неизгладими защото са обличахъ въ цвѣтоветѣ на чудовищната философія която той исповѣдаше.

Той сѣнува че е отишълъ въ центра на мѣръ и са намѣри въ една пространна пещера, подпирана на исполинскы стѣлпове издѣланы отъ древны канары и на които главытѣ са губихъ въ дълбоки мракове никога отъ деня неразсѣйваны. Пространството помежду стѣлповетѣ бѣ зането отъ преогромны кодела които са объртахъ вѣчно и съ единъ молотоненъ и несвършванъ шумъ. Само двѣ тавкызи пространства на двата срѣщоположны края на пещерата бѣхъ празны, и образувахъ проходи не съвършено тъмны, но нѣкакъ мрачково освѣтены отъ блѣсъкъ като на подвижны метеоры, които ту са свивахъ като зми по неравната земя, ту отскачахъ като